

עלון שבועי על
פרשת השבוע.
והעמוד על הפרק

העלון נכתב להחשת
הגאולה האמיתית
והשלימה. ולרפואת
כל חולי ישראל.

תענוג השבוע

שבת קודש פרשת: חג הסוכות. זמן שמחתינו. ה'תשפ"ז. ת'הא ש'נת פ'תח ז'כות!

תענוג בפרשת השבוע

למה האתרוג הכי חשוב מכל שאר המינים ??? מה הגזענות הזו ??? במה הוא מתנשא וחשוב יותר מההדסים? מהלולבים? מהערבות? מה הפריווילגיה הזו? מה האיפה ואיפה הזו?

הרי אתרוג לפי הבעש"ט זה ר"ת: א"ל ת'בואני ר'גל ג'אווה... וכאן בכל מדרשי חז"ל וכל הדרשנים וכל השיחות ששמענו על אתרוג, דבר ראשון הוא מוזכר כבחיר המינים! ומשול לכל הסוגי אנוש הכי מובחרים... תלמידי חכמים, אלו שיש בהם גם תורה וגם תפילה וגם יראת שמים וגם וגם וגם... בקיצור שלימותא דכולא!

ואז ממשיכים בשושלת הייחוס של המינים... ומתחילים בהדרגה להוריד במעלות ובשלימויות ובדרגות ובייחוס... הלולב יש בו רק מעלה זו אבל לא זו... וההדס... ואז בכלל הערבה... מסכן הכי גדול... לא רק שמפורש יוצא מפי כל דרשן שאין לו ולא כלום... אלא גם מפורש יוצא... ומודיעים קבל עם ועולם שהוא פושעי ישראל... שאין בהם כלום לא תורה ולא תפילה ולא מעשים טובים... לא טעם ולא ריח... והוא הסממן ההוא של הקטורת... ומצרפים אותו כדי להראות שלום וחיבור...

בקיצור הערבה צריכה לומר תודה שהיא בכלל מצורפת לסיפור... תשב בשקט בפאתי האולם ואל תראה את עצמך מי יודע מה... כדי שלא נאמר שוב בפירוש מי אתה ושאיך לך בכלל כרטיס ביקור להכנס לאירוע... ונכנסת בפרוטקציה מהצד... ולכן אל תעשה הרבה רעש כי אין לך גם מה למכור... ואתה באמת חתיכת כלומניק...

אם כן חייבים לחזור לאתרוג שהוא המובחר והשפיץ של הישיבה... הוא במיוחד שבקהילה... בנם של קדושים מכל הצדדים... שלשלת הייחוס...

מה קורה כאן? מה עשה האתרוג שיש לו כזו פריווילגיה ??? טעם וריח? זה הפואנטה? יש לי עוד כמה פירות טובים ויפים לא פחות עם טעם וריח

משגעים... מה בדיוק הפכנו את האתרוג לכזה מיוחד ???

אלא שזה לא הטעם ולא הריח! מה אומרים חז"ל בסיבת שבחו הרם והנישא? "הדר באילנו משנה לשנה". בשונה משלושת המינים הנ"ל שיש להם עונות בשנה בהם הם גדלים ופורחים ויש עונות בהם הם קמלים ולא נמצאים כלל. ולא רק שלא נמצאים אלא לא שייך שיהיו באותם עונות בכלל! מה שלא תעשה אין להם את היכולת להיות במזג האוויר הקיצוני באותם תקופות. טכנית הם לא מסוגלים! לא יעזור כלום. תנסה בכוח לגדל אותם באותם תקופות טרופות ומלאי רוחות וטללים ושיטפונות מונסונים וגשמים עזים שלגים וקור מקפיא. לא תוכל. הם לא ישרדו את המזג אוויר שלא מתאים להם (תזכרו להמשך את שלושת המילים האלו...)

והנה בא מגיע ומתייצב מולנו מורינו ורבינו הרב הגאון האתרוג שליט"א במלא כוחו והדרו... בכל תוקפו והגנים החזקים שלו שעמידים לכל רוח סערה שלא תהיה. עמידים ומוכנים לכל התפרצות של מזג אוויר חורפי ומושלג ככל שיהיה... והוא רואה את כל הפרדסים והעצים סביבו נובלים ונופלים ונרעדים ופוחדים עד לשד עצמותיהם מכל רוח של הסתיו... ומי מדבר על הרוחות של תקופת כסליו טבת שבט... אז העצים ערומים מכל ירק וצבע ירוק... נראים כאלו שלומיאלים... כאלו נזופים ומדוכאים... ורק האתרוג נשאר היחיד על העץ ולא מצטנן מהרוח ולא מעלה חום מהשלג... לא צריך מעיל ולא צעיף ולא תגור חימום... עומד על העץ וצוחק על כולם... ובאביב והקיץ כל הפירות לא מעזים להרים את העיניים וליישר אליו מבט... כשהם יודעים איפה בדיוק הם היו בתקופות ההתמודדות הקשות של המזג האוויר ההפכפך... הם יודעים בדיוק איזה גברים הם היו בחורף... הכי קל לצוץ לאוויר העולם באביב ובקיץ...

ובדרכינו בקודש דרך החסידות שיוודעת ומגלה שהתורה היא לא סיפור היסטורי ישן ועתיק שלא שייך לימינו חלילה. והתורה היא תורת חיים הוראה בחיים

חיי היום יום כמו שתמיד חזר על כך הרבי מליובאוויטש. מה כל זה נוגע ואומר לנו?

מובא רבות בחסידות בהרבה מאמרים עמוקים על סוד האתרוג, והדגש הוא על כך שהוא דר באילנו משנה לשנה. וסובל את כל סוגי האווירים והרוחות הנמצאות בעולם והם לא נוגעים לו בכלל. אדרבה זה הייחודיות שלו. שהוא דר באילנו משנה לשנה רצוף.

יש אדם שהוא מתנהג לפי ההלכה והיהדות רק אם הוא בפינה המחוממת והחמימה והמוכרת שלו... אם הוא בסדר היום המוכר והזורם והמשתלם... הוא יהיה יהודי הכי טוב... אבל קצת התמודדות... קצת נסיונות... קצת שינוי מקום... קצת אתגרים... והוא כבר לא אותו אחד שהכרנו. תשכח ממני... ניפגש בעונה הבאה... כשהכל יסתדר... וכשה יהיה שווה לי...

יש אחד שהוא מסוגל רק ללמוד ולפלפל... עזוב אותי מתפילות... זה סתם ביטול תורה בשבילי... ומי מדבר על זמירות שבת ותפילה באריכות... ובהשתפכות הנפש, או חלילה נסיעה לקברי צדיקים... מאן דכר שמיה... אני מוכן להיות עם ה' יהודי טוב וציתך... רק אם הוא יתן לי את התענוג של למידה וחברותות ולהתנצח ולכתוב חידושי תורה כל היום... בלי שום הפרעות...

ולעומת זה יש אחד שמעוניין ויכול כל היום רק להיות בקברי צדיקים ותפילות וכל מיני כינוסים מעניינים... וריקודים וכל מיני סגולות ורק מיסטיקה בלי לשבת וללמוד ולדעת כלום כמעט רק רגש...

ויש אחד שלא מסוגל לקבל שום דיעה שונה ממה שהוא חונך בה וגדל עליה... גם אם היא דיעה הכי קדושה ויסודתה בהררי קודש של צדיקי קמאי. אבל זה לא היה בבית של ההורים שלי, לא אחזנו מזה... אז הוא מוחק כל זכר למחשבה בעניין... לא מעניין אותו שום דבר רציונלי. אולי תנסה פעם לקרוא את ספרי הצדיק ותחיה את נפשך לעד? לא! אין על מה לדבר.

חלילה לא מדובר כאן על ספרי החיצונים או חקירה או דברים מודרניים... או כל מיני "רבנים"... מהמאה האחרונה שהמציאו שיטות שונות ומשונות ביהדות... מדובר על ספרי תלמידי הבעש"ט ותלמידי תלמידיהם קודש קדשים!!! אש להבה של ספרים מלאים באלוקות שיכולים לקרב אותך לה' ברגע! בקריאת כמה מאמרים וללכת ולחיות איתם אתה מגיע לגבהים רוחניים

שיקדמו לך את מצב התפילה החשוך שלך... היבש שלך...

אבל לא! לא אחזנו מזה! אני כמו ההדס והערבה גדל רק באזור מסויים ליד המים... או באקלים מסויים... משהו קצת שונה... ואני נבל ומתקלקל... לא חשוב שאני נופל ומתקלקל מאז היותי לאיש... כל פעם לתקופות משתנות... מליוני פעמים מכל מיני מראות לא ראויות... או כל מיני נפילות במחשבה... ותהיות על אמונה... ושאלות לא ראויות... על זה גדלתי... שזה בסדר... ולא מדברים על זה... לא מבבסים כביסה מלוכלכת בחוץ... עם זה אפשר להמשיך... להמשיך להיות כומר לעבודה זרה, שהרי כל הכועס כאילו עובד עבודה זרה!!! ממש כך! אתה מדבר על החילוני שנוסע אחרי הצבא להודו לכל מיני מנזרים ומקומות של עבודה זרה. הוא תינוק שנשבה! הוא לא יודע כלום! מגיל קטן אמא שלו האכילה אותו שרימפסים וחזיר... המוח שלו מעוות. אבל אתה כן יודע את האמת של התורה! אתה כן יודע שמי שבועס כל מיני ע"ז וגיהינום שולטים בו. ולפעמים אתה כועס ימים וחודשים שלימים על איזה עוול שעשו לך וכולך מלא טינה ומשטמה ועושה וחושב ופועל מתוך כעס עצום. ואתה ממש עובד עבודה זרה. בלי לחשוב אולי איזה סיפור חסידי על הביטול של ר' זושא מאניפולי או על חסידים מהעיריה החסידית 'נעוול' תוכל לעזור לך ולתפוס לך איזה נויירון במוח בעצב המוחי שירגיע לך את הכעס והתפרצויות העצבים. אולי איזה מאמר חסידי של אדמור"י חב"ד לדורותיהם שיש להם אלפי מאמרים שנאמרו ונלקחו מעולמות הכי טמירים ונעלים מתורתו של משיח! על כל תיקון המידות והנפש הבהמית שלנו המסואבת.

אתה יודע כמה מאמרי חסידות יש שמתחילים במילים: "להבין עניין שבת". "להבין עניין בשר בחלב". "להבין עניין ציצית". "להבין עניין ארבעה מינים" (הרי יש כל כך הרבה אומות עם טקסים פגאניים וכל מיני סיבובים... ותהלוכות עם צמחים בעולם... ואתה מדבר עם נוער נושר והם באמת לא מחוברים לשום טקס ומנהג שהם עצמם גדלו עליו וראו את אבא שלהם וכל הסביבה החרדית שלהם נוהגת כך עד גיל 16 והלאה...)

וזה שאר המינים חוץ מהאתרוג... הם צריכים רק את החממה המוכרת שלהם... אם לא הם לא גדלים. איי אני מתמודד עם מחשבות... והרהורים... ובעיות נפש

מכאן עד הודו... והלכתי כבר לכמה "טיפולים נפשיים" ... ו"מאמנים" ... ו"מבטיחי שינוי" ... והכל אותו דבר...

וכאן רבי נחמן מברסלב ועוד ענקי החסידות מסבירים לנו את הדבר שהוא היסוד לכל טיפולי הנפש והתודעה והתרפייה... "תיקון המוחין" הרי הכל נמצא במוח שלנו! איך אמר אדם בן חמישים!!! בן חמישים!!! חיתן כבר ילדים! יש לו נכדים! בעל בעמיו! מחשובי הקהילה! (אבל מסובך נפשית עד עמקי הנפש... כמו כולנו... אפילו אשתו לא מודעת למצב הפנימי הרקוב שלו... אף אחד לא מודע למרוץ המחשבות האדיר המתחולל בתוכו... אנרגיית חשמל לכל כדור הארץ אפשר לייצר מהמרוץ הזה... אבל יש ה' קורא מחשבות ויש חובות הלבבות שמהם אין ייצור בעולם שיכול להתחמק...) "אני לא יכול לשכוח לגננת שלי בגן... כמה היא צעקה עלי והשפילה אותי..."

זה לא צחוק! אם תדעו מה הולך ונשפך... בחדרי הטיפולים הנפשיים, זה ממש פיגועים נפשיים ללא תרופה... אולי כמה שעות לאחר השיחה אתה מרגיש שפרקת (וזה ממש טוב וראוי) אבל הגלגל חוזר ופתאום מרגישים שתרופה אמיתית שורשית ויסודית אין. מה עושים?

ומה אומרים המטפלים? צריך להכנס לתת מודע שלך, לתודעה. ואז שם לשנות את הכל. והנה הצדיקים כל תלמידי הבעש"ט מגלים ופורשים הכל בספריהם "תיקון המוחין" לתקן את צורת החשיבה המעוותת שלך!!! זה הכל! ברור שזה קשה להבין שאתה עם המוח העקום והחלוד שלך אתה האויב של עצמך... תמיד טוב להאשים את כל העולם ואשתו ובן דוד שלו... ההורים שלי אשמים... האחים שלי... אשתי... הסביבה שגדלתי בה... צורת החינוך שקיבלתי... המחכמים האלימים... הרב'ה בחידור... המשגיחים בישיבה... ומשפטי מחשבה כמו: "אילו הייתי גדל בקהילה פלונית..." "אילו הייתי נולד במגזר פלמוני..."

רק לא לחשוב על האמונה והביטחון האמיתיים. לתקן את המוח שלי את צורת האמונה המעוותת שלי. כן כן גדלתי על כך שצריך להתנדב בארגונים שמפיצים אמונה לאחינו הטועים בתל אביב והרצליה... אבל האם במרכז בני ברק ומודיעין עילית... צריך להפיץ את האמונה? האם אני הלומד הגדול שלא יודעים עליו

כלום מחובות הלבבות החסרות לו מבפנים... האם אני צריך גם שיחות באמונה? זה אני לא מוכן לקבל!

אני זה שלומד בחברותא גמרא עם כמה חילונים מרעננה וחולון... אני גדול המקרבים לאמונה... מה לי ולחזיון באמונה? אני לומד גמרא כל היום...

אבל אולי אני כמו הערבה?..?..? אולי אני מקובע בדעתי ולא מוכן למצוא מזור לבעיות הפנימיות-נפשיות... שאפילו אשתי לא יודעת עליהם... אפילו החברותא בכולל לא יודע כמה אני כופר לא קטן בתוך תוכי... כמה שאלות בכמויות... לא פתורות ועוקצות לי בתוכי כל הזמן...

כמה אני כמו ההדסים... מוכן ללמוד כל היום סוגיות הכי מפולפלות של רבי שמעון ורבי יוסי ורבי יהודה בגמרא. והרי ידוע שסתם רבי שמעון זה רשב"י!!! וסתם רבי יהודה זה רבי יהודה ברא אילעאי. החברותא והחבר הקרוב ביותר של רשב"י. ומחברי האידרא רבא והזוטא!!!

וסתם רבי יוסי זה רבי יוסי בן חלפתא. ויש גם רבי יוסי בר יעקב שהיה מחברי האידרא הקדושה. ורבי חייא.

אבל אני בוחר לסנן... השם יצילנו! את מה שאני הבהמה ומלא התאוות והייצרים המושחתים... מה שאני יחליט שרשב"י והתנאים הקדושים אמרו זה קודש קודשים... מה שאני גדלתי עליו בסוגיות התלמוד בבלי וב"ו... זה אני מוכן לקבל מהם... ושאר דבריהם המלאים אלפי מאמרים ושיחות קודש בזוהר הקדוש זה אני לא מוכן לקבל... "לא אחזנו מזה"...

זה מיסטיקה שלא מתאימה לבחורי ישיבות... זה מתאים לננחים... לחבדניקים... לדמויות הזויות שמסתובבות במירון... אני במרכז בני ברק לא מתאים ולא נותן הסכמה לרשב"י וחבריו בחלק מדבריהם... זה לא מתאים למידת ההתנצחות הבוררת בי מול החברותא שלי... מה יש לי מללמוד פירושים על התורה שיביאו לי אור ומבט טהור ושונה על מילה שהכרתי עד היום מקריאת התורה בבית הכנסת? (גם ככה אני מעביר את זה חצי חצי... או בשניים מקרא... או בעלונים...)

זה כל המינים חוץ מהאחרוג. שלא מסוגלים לסבול את כל סוגי האווירים. אין מקום במוח ללמוד גם ספרי חסידות וגם זוהר הקדוש שעליו כתוב שרק בספרו הזה יפקון מגלותא ברחמי! שמעת? ברחמים! לא בדינים של

עקבתא דמשיחא... במלחמות וטילים בליסטיים רצחניים ושביעי באוקטובר... ופחדים מהושע נא שלוש שעות ונבואות זעם על ימים של מלחמות ודם והרוגים שרק מפחידים את הלבבות מלחשוב על המילה: "משיח"... אפשר להביא את הגאולה ולעשות סוף לכל הבעיות הרבות בדורינו יותר מכל הדורות... ע"י הזוהר! וע"י תורת הבעש"ט שמשיח אמר לו בהיכלו שיגיע לכשיפוצו.

רק לסבר את האוזן. דיברתי עם ת"ח עצום על הנושא הזה של אי לימוד הזוהר שכולו דברי תנאים ואמוראים בדיוק כמו המשנה והגמרא! והוא ממש היה בהלם מהסיווג... שלא חשב עליו מעודו... עד היום הוא הבין שקבלה זה מסוכן... לא נוגעים בזה... והנה הוא גילה שזה אותו רבי שמעון, ורבי יהודה, ורבי יוסי, ורבי חייא וכ"ו שהוא מכיר אותם מאז ביתה ד'... והוא מיד הפשיר מהנגד שלו... והתחלנו לדבר על לימוד החסידות והחשיבה הקצת יותר רחבה ממה שהיה לו עד היום (כל מה שנכתב כאן עד עכשיו) והתגלגלו הדברים עד שהוא רצה שאראה לו מה זה מאמר חסידות ומה השפעתו. ומשמים פתחתי מאמרי דא"ח של הרבי מליובאוויטש ולמדנו מאמר עמוק, ושם הרבי אומר על גדולת הטבילה במקווה ובפרט לפני התפילה. וטבילה יוצא המילה: 'בטילה'. שאפשר לבטל על ידה את כל המונעים והקטרוגים והמעכבים וכ"ו.

והוא פתאום הזדקף וממש רעד כולו והתחיל לבכות ואמר לי שהקשר שלו איתי כבר כמה שנים מובן לו עכשיו הכי טוב. הוא גדל במחוזות... שמקווה זה לנחלים... וחבדניקים... וכל מיני חבר'ה במירון וצפת... ואולי זה מתאים לערב יום כיפור... אבל כל יום? מאן דבר שמיה... והנה הוא כמו כולנו סובל מכל מיני התמכרויות שקטות... (ש..שש...ש... לא מדברים על זה... לא מתאים....) והוא שנים סובל בשקט... וכמובן שהתחפושת בחוץ... לא מראה כלום... כי כולנו התרגלנו לחיות בסוגי מנהרות מתחת לאדמה... (לא סתם האיום עלינו מכל הכיוונים זה מנהרות נפץ וטרור... רק עכשיו הגלתה מנהרה מפלצתית באזור כפר סבא...)

והנה הוא רואה פתרון לביטול וטיהור המחשבה! והחליט להתחיל לטבול במקווה כל יום. (הוא סיפר לי על כמויות הכספים שהוציא על שיחות נפש וליווי צמוד של מטפלים...) והנה במהיר מגוי למקווה...

והוא תלמיד חכם לא קטן... והתחיל ללמוד ולחפש את כל המקורות והסודות על עניין המקווה (זכרים את כל המאמרי חסידות שמתחילים: "להבין עניין טבילה מקווה") והתחיל לכונן גם בעניין וכמה טבילות, ומתי כדאי, וכ"ו. ואחרי כמה חודשים הוא מספר שהוא ראה שינוי אדיר בכמה תחומים רוחניים פנימיים שהוא סבל מהם תופת! ולא ידע מאין יבוא עזרו...

ומאז הוא ממש נהפך לאתרוג. הוא החל ללמוד קבלה וחסידות ולטעום מעץ החיים. שזה החשש שיהיה "זאכל וחי לעולם"... אל תהיה נצחי... תתפלל ותעמיק כל היום בעיון. שזה ממש טוב וראוי. אבל הלב... חובות הלבבות... "מה עכשיו החזן המאריך הזה?" "נראה לי שעכשיו לעצור אותי עם החברותא מלימוד הסוגיא בשביל להתפלל... זה ממש ביטול תורה..."

אפשר ללמוד כל היום ולכעוס על השכן... ולשנוא את האחים... ולריב עם הגיס על הירושה ולנהל מחלוקות ולהיות פגיע... ולא לחשוב בכלל על ה'.

כמו אותו אחד שהגיע להתוועדות חסידית ואמר שיפתרו לו את הבעיה של החלום אמש... שחלם על ה'... ואמרו לו שאדם חולם מהרהורי ליבו. ובטחח חשב אתמול הרבה על אחדות ה' ועל ה' אחד?

והוא ענה להם: "אני כל היום לומד שלושה סדרים בכולל ובכולל ערב, וגם מתפלל הכי ארוך שמו"ע. וכותב עד מאוחר בלילה חידושי תורה... מתי יש לי זמן לחשוב על ה'?"

כלל הדברים: זה גדולתו והלימוד שלומדים מהאתרוג! אל תעזוב את הלימוד שאתה מורגל בו עד היום. אבל בינינו אתה סובל מכל מיני כפייתיות... מחשבות... שאלות... וכ"ו. בא תפתור את זה בקלות ע"י ספרי הצדיקים. ותיקון המוחין שהם מציעים. בא תתחיל להגות בזוהר הקדוש ותראה פתאום שהאינטרנט לא מעניין אותך. לא מושך אותך.

יש לרבי הרש"ב מליובאוויטש ספר "קונטרס העבודה" בו הוא מדבר הרבה על המחשבה ושמירת העיניים. אני מכיר כמה וכמה שהיו מכורים לא עלינו לכלים הטמאים. ולאחר שעברו על הספר הם התנתקו לגמרי מכל הטומאה שהיו ממש אחוזים וקשורים בה... בא ננסה להיות אתרוג. לנשום ולהריח כל מיני אווירים דקדושה. נטעם את רשב"י מכל הכיוונים.